

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 41/98

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. augusta 1998 vo veci podnetu [REDACTED], bytom [REDACTED] na začatie konania o porušení čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky - Hlavnou vojenskou prokuratúrou Bratislava, takto

r o z h o d o l :

Podnet [REDACTED] na začatie konania o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Písomným podaním z 29. mája 1998 označeným ako „podnet“ [REDACTED] sa domáha rozhodnutia ústavného súdu, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky - Hlavná vojenská prokuratúra, porušila jeho ústavné právo priznané článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď o jeho písomnej sťažnosti na postup kpt. JUDr. Kamila Polčana, prokurátora Vojenskej obvodnej prokuratúry v Bratislave, mu doteraz nedala odpoveď, hoci ide o sťažnosť z roku 1996.

Ústavný súd si vyžiadal spisy Generálnej prokuratúry - Hlavnej vojenskej prokuratúry Bratislava, sp. zn. Hn 3008/98, v ktorom, ako zbernom spise, sa

nachádzajú aj materiály podriadených prokuratúr, Vyššej vojenskej prokuratúry

v Trenčíne a Vojenskej obvodnej prokuratúry v Bratislave. Z obsahu týchto materiálov ústavný súd zistil, že dňa 3. augusta 1994 bol [REDAKOVANÉ] kpt. Kamilom Polčanom predvolaný na Vojenskú obvodnú prokuratúru v Bratislave ako svedok. Tvrdí to [REDAKOVANÉ] a nepopiera to ani zástupca hlavného vojenského prokurátora pplk. JUDr. Mikuláš Gardecký v písomnom podaní z 24. júla 1998 č. Hn 3008/98. [REDAKOVANÉ] bol predvolaný ako svedok vo veci podnetu [REDAKOVANÉ]. Z materiálu generálnej prokuratúry je preukázané, že Vojenská obvodná prokuratúra v Bratislave vykonávala preverovanie oznámenia [REDAKOVANÉ]. Nebolo ešte začaté trestné stíhanie. Išlo o činnosť prokurátora po prijatí oznámenia o skutočnostiach, ktoré mali nasvedčovať, že bol spáchaný trestný čin. Teda bol to postup prokurátora pred začatím trestného stíhania podľa § 158 Trestného poriadku.

Ústavný súd vyhodnotil takto zistený skutkový stav so zreteľom na ustanovenie § 158 Trestného poriadku a vyslovil právny názor, že postup prokurátora, aj keď predvolával [REDAKOVANÉ] za cieľom podania vysvetlenia ako svedka, nie je možné hodnotiť inak, ako postup pred začatím trestného stíhania. Nešlo ešte o konanie vo veci samej. To je hlavný problém, ktorý podľa názoru ústavného súdu treba predovšetkým vyriešiť, aby sa mohlo dospieť k tomu, či naozaj došlo k porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy zo strany generálnej prokuratúry. Podľa citovaného článku ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Tento článok možno použiť v konkrétnej veci, len ak ide o konanie pred orgánmi činnými v trestnom konaní po začatí trestného stíhania (§ 160 a nasl. Trestného poriadku) a občan sa stáva účastníkom tohto konania buď ako obvinený alebo poškodený. Proti [REDAKOVANÉ] nebolo začaté trestné stíhanie. Prokurátor žiadal od neho len vysvetlenie podľa ust. § 158 Trestného poriadku. Nemožno si to vysvetľovať, že ide o jeho vec, keďže táto nebola prokurátorom takto označená. Preto aj keď podal sťažnosť proti postupu prokurátora v tom, že ho predvolával ako svedka, síce nesprávne, nedá sa z toho právne vyvodiť, že už sa

začalo konanie, kde je účastníkom konania a že je možné dovolávať sa právnej ochrany, ktorú zaručuje čl. 48 ods. 2 ústavy. Ak nebolo začaté už spomínané konanie, podľa názoru súdu nemohlo dôjsť ani k porušeniu čl. 48 ods. 2 ústavy v tom, že generálna prokuratúra má zbytočné priesady.

V danom prípade treba vec posudzovať nie z hľadiska ústavnosti, ale z hľadiska zákonnosti, a to z pohľadu zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach, kde sú upravené práva a povinnosti sťažovateľov i subjektov, proti ktorým smeruje sťažnosť a sú tam uvedené aj sankcie, ktoré možno uložiť zamestnancom subjektu, v ktorom sa prešetruje sťažnosť.

Ústavný súd vedený týmito úvahami a právnymi závermi, že nie je daná právomoc ústavného súdu konať o sťažnostiach podľa zákona č. 152/1998 Z. z, ako aj právnymi závermi, že pokiaľ nezačal kompetentný orgán vo veci konať a občan sa nestal účastníkom konania, nie je možné hovoriť o porušení čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Ústavný súd podnet [REDAKOVANÉ] prerokoval na neverejnom pojednávaní podľa ust. § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z. a keďže zistil, že podnet je zjavne neopodstatnený, podľa ust. § 25 ods. 2 citovaného zákona ho odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. augusta 1998

Za správnosť vyhotovenia:

k

[REDAKOVANÉ]

JUDr. Ľubomír D o b r í

predseda senátu

